

Tekst 2

Achilles' paarden na de dood van Patroclus.

434 Stokstijf bleven ze staan als een standbeeld dat op de grafterp
435 staat van een dode, van een man of een vrouw, even roerloos
436 stonden ze voor de stralend mooie strijddar, de hoofden
437 diep naar de aarde gebogen. Van hun oogleden gleden
438 steeds hete tranen op de grond neer terwijl ze rouwden
439 om het gemis van hun wagenmenner; hun welige manen,
440 neerglijdend onder het juk langs de zijkussens, raakten bezoedeld.
441 Kronoszoon Zeus kreeg erbarmen toen hij de paarden zag huilen,
442 en hij schudde zijn hoofd terwijl hij zacht bij zichzelf zei:
443 'Ach, arme dieren, waarom gaven wij jullie, die eeuwig
444 jong en onsterfelijk zijn, aan Peleus, een sterfelijke koning,
445 om ongelukkig te zijn bij diep ongelukkige mensen?
446 Want er bestaat nu eenmaal niets ongelukkigers dan de
447 mens van alles wat er op aarde ademt en rondkruipt.
448 Maar ik sta onder geen beding toe dat op jullie of jullie
449 kostbare wagen door Hektor Priamoszoon wordt gereden.
450 Is het nog niet genoeg dat hij schitteren kan met de rusting?'

Homerus, Ilias 17.434-450